

30. Precīzi laikā

Dievs, es saprotu, ka Daniēla grāmatas pravietojumiem ir nozīme arī mūsu dienās, tāpēc es lūdzu, lai Svētais Gars man izskaidro Daniēla grāmatā minētos simbolus un laika posmus.

stāsts

Uzticīgo astroloģijas atbalstītāju Francijas karali Luiju XVI dziļi iespaidoja astrologa precīzais pareģojums par to, ka kāda galmadāma mirs astoņu dienu laikā. Tomēr nolēmis, ka tik neklūdīgu astrologu būtu vēlams iznīcināt, karalis viņu uzaicināja uz saviem apartamentiem un iepriekš pavēlēja kalpiem apmeklētāju izvest pa logu, tiklīdz valdnieks būs devis nepieciešamo signālu. „Tu apgalvo, ka zini astroloģiju un spēj paredzēt citu cilvēka likteni,” valdnieks astrologam teica. „Tad nu, lūdzu, esi tik laipns un dari man nekavējoties zināmu savu likteni un to, cik ilgi tu dzīvosi.” „Es miršu trīs dienas pirms jums, jūsu majestāte,” atbildēja astrologs. Pārbiedētais valdnieks mainīja savus plānus.¹

pārdomas

Vēlreiz apciemосim savu draugu Daniēlu. Izlasiet 7., 8. un 9. nodaļu.

Atcerēsimies, ka viņš Babilonijā ir trimdinieks, aizvests projām no savām mājām, viņam nav pieejams templis, nav priesteru un upuru. Viņš ir atrauts no savām saknēm, no dzīves vissvarīgākajām lietām, kas piešķir tai jēgu. Citiem vārdiem sakot, viņš daudzējādā ziņā ir līdzīgs mums.

Pasaule, kurā dzīvojam, vairs nešķiet tik paredzama kā agrāk – tā mainās katru dienu; nekur nav absolūtas drošības. Pirmajā mirklī tas var šķist ļoti labi, bet tikai tik ilgi, kamēr mūs neskar krīze un mums nav vajadzīga skaidra atbilde.

Šādā vientulībā Daniēls redz vīziju par aunu un āzi.² Dzīvnieki, kurus pravietis var vērot tagad, ir mazāk iespaidīgi nekā iepriekšējā atklāsmē redzētie. Bet atkal tie simbolizē pasaules lielvaras un rāda to, kāda pasaule īstenībā ir. Ievēro, kā šīs būtnes ir raksturotas. Tās ir prasīgas, varenas, bargas, spēcīgas un mežonīgi dusmīgas. Zvēri sit, nogāž no kājām, visu samīda un kļūst neizmērojami lieli.

Un visā notiekošajā Dievs pat nav pieminēts. Līdzīgi pasaulei, kurā tagad dzīvojam, arī tā ir pasaule, kurā valda tukšas lielības vadīti politiskie spēki, ciniskas valdības un veselo saprātu zaudējuši teroristi; pasaule, kuru ir grūti saprast, kurā *šķietami* nav Dieva, bet tikai šķietami, kā to rāda Daniēla atklāsme. Šie zvēri nav pirmie pravietiskie personāži, kas ir spēcīgi, dusmīgi vai despotiski.

Kēniņš Nebūkadnecars bija tieši tāds. Viņš iznīcināja Jeruzālemi, izlaupīja templi, saņēma gūstā Daniēlu, draudēja nogalināt visus savas valsts gudrākos vīrus, iemeta uguns ceplī Šadruhu,

¹ Today in the Word, July 16, 1993. www.sermonillustrations.com/a-z/p/prediction.htm, skatīts 2006. gada 13. aprīlī.

² Daniēla 8:3–7.

Mēšahu un Abēd-Nego un pastaigājās pa savas pils jumtu, teikdams: „Vai gan es neesmu šo lielo Bābeli uzcēlis?”³ Šķita, ka neviens viņam neiebilst, līdz beidzot kādas personiskas krīzes laikā viņš saprata, ka īstais valdnieks ir Dievs.⁴

Bet atgriezīsimies tomēr pie mūsu sapņiem. No zvēru vidus uz skatuves uznāk mazais rags un turpina auna un āža sāktu augstprātīgo izturēšanos, bet vēl izteiktākā pakāpē. Tas vēršas pret Dievu, vajā tos, kas uzticas Dievam un cenšas iznīcināt visu Dieva pielūgšanas sistēmu.⁵ Šķiet, ka situācija kļūst tikai ļaunāka, nevis labāka. Kas notiks turpmāk?

Šī atklāsme ir Daniēla grāmatas 7. nodaļas turpinājums, kurā savukārt bija tālāk attīstīta doma par 2. nodaļā aprakstīto Nebūkadnecara sapni, kas izveido visu Daniēla grāmatas struktūru. Aprakstā ļoti īsi pieminētas dzelzs un māla simbolizētās valstis, bet galvenā uzmanība ir pievērsta akmenim, kas iznīcināja statuju. Citiem vārdiem sakot, galvenā domā ir pievērsta *beigām*. Šeit ir tas pats: „... šī parādība ir par laika beigām.”⁶ Un, kā jau iepriekš esam Daniēla grāmatā redzējuši, tad mūsu šodienas dzīvei ir nozīme, jo ir gaidāmas nozīmīgas jeb svarīgas beigas.

Bet pārējā laikā šķiet, ka visu kontrolē zvēri. Tāda bija arī paša Daniēla pieredze. Babilonieši viņu aizveda gūstā; viņš nodzīvoja pietiekami garu mūžu un kalpoja arī nākamajai lielvarai – Mēdijas un Persijas apvienotajai impērijai (ko vīzijā simbolizē auns). Šajā vīzijā viņš redz, ka izveidosies turpmākā lielvara – Grieķija (āzis); bet pravietis ir liecinieks arī tam, kā notiek tās sadalīšanās un procesa attīstība līdz beigām. Ja Daniēla dzīves laikā varēja aizvest gūstā Dieva tautu, iznīcināt templi un tā kalpošanas sistēmu, tad rodas jautājums, vai ir *kāda vieta*, kur Dievs kontrolē situāciju? Ja zvēri pravietojumā lielās, rodas jautājums, vai debesīs tiešām valda Dievs. Vai viņš visu kontrolē?

Daudzi cilvēki Bībeli uzskata par atbilžu grāmatu, bet tā ir arī jautājumu grāmata – un Daniēla grāmatas 8. nodaļa nav izņēmums. Cilvēki vēlas uzdot Dievam jautājumus daudz vairāk, nekā spējam iedomāties. Piemēram: „*Kāpēc tu slēpies grūtību laikā?*”⁷ „*Cik ilgi tu turpināsi slēpties no manis?*”⁸ Daniēls uzdod līdzīgu jautājumu: „*Cik ilgi turpināsies atklāsme?*”⁹

Pasaule, kurā dzīvojam, vairs nešķiet tik paredzama kā agrāk – tā mainās katru dienu; nekur nav absolūtas drošības.

Šo jautājumu – „cik ilgi?” – mēs uzdodam brīžos, kad dzīve nerit saskaņā ar mūsu plāniem. Cik ilgi šie zvēri vēl dižosies ar savu varu? Kad cilvēku veidotās impērijas atzīs Dieva valstību?

Tie ir jautājumi, bet atbilde ir šāda: „Kamēr paies divi tūkstoši trīs simti vakaru un rītu – tad svētnīca atkal tiks iesvētīta!”¹⁰ Atbilde ir tikpat simboliska kā zvēri, kas šo jautājumu izraisa, un savādi šķiet tas, ka minētajā atbildē šīs būtnes nav pat pieminētas. Ir vienkārši pateikts, ka

³ Precīzākai informācijai izlasiet Daniēla 1.–4. nod.

⁴ Daniēla 4:33–37.

⁵ Daniēla 8:9–12.

⁶ Daniēla 8:17, 19.

⁷ Psalmi 10:1.

⁸ Psalmi 13:2.

⁹ Daniēla 8:13.

¹⁰ Daniēla 8:14.

„svētnīca atkal tiks iesvētīta”. Ko tas nozīmē?

Sākumā svētnīca bija vieta, kurā ļaudis pagodināja Dievu, vieta, kur viņš simboliski mājāja savas tautas vidū.¹¹ Ja svētnīca atkal tiks iesvētīta jeb atgūs savu bijušo statusu, tad arī Dievam tiks atjaunota viņam atbilstīgā vieta cilvēku dzīvē. Uzbrukumi Dieva ļaudīm, kalpošanas sistēmai un Dieva reputācijai, kas ļoti izvērsti atspoguļoti atklāsmē, beidzot tiks pārtraukti, jo Dievs tiešām visu pārvalda un kontrolē, kaut arī dažkārt var šķist, ka tā nav.

Lai pilnībā novērtētu visu aprakstīto vīziju un tās atstāto iespaidu, kā arī saprastu dažas detaļas, noteikti ir nepieciešams iepazīties ar nākamo nodaļu. Šeit sastopam Daniēlu brīdī, kad viņš pārdomā vēl kādam senajam pravietim Jeremijam doto atklāsmi par to, ka Jūda (seno Dieva sekotāju israēliešu cilts) 70 gadus pavadīs trimdā.¹² Kamēr Daniēls domā par Jeremijas minētajiem *septiņdesmit gadiem*, Dievs atklāj pravietojumu par *četršimt deviņdesmit* (70 × 7) *gadiem*.

Kāda ir šo skaitļu nozīme? Senais Israēls dzīvoja sabata gadu laika skaitīšanas sistēmā, kad katrā septītajā gadā lauksaimniecības zemi atstāja atmatā, atbrīvoja vergus un atlaida parādus.¹³ Jeremijas pravietojuma pamats bija tieši šis princips¹⁴ – septiņdesmit gadi veidoja ciklu, kas sastāvēja no desmit sabata gadiem (10 × 7). Turklāt bija arī *jubilejas gadu cikls*, ko veidoja katrs septītais sabata gads (ik pēc četrdesmit deviņiem gadiem).¹⁵ Šī septiņu sabata gadu vai četrdesmit deviņu gadu cikla kulminācijas punkts bija piecdesmitais jeb jubilejas gads¹⁶, kad sākotnējais īpašnieks atguva visu savu īpašumu.

Tātad Daniēla grāmatas 9. nodaļa sākas ar atskatu uz Jeremijas minētajiem septiņdesmit gadiem jeb *desmit sabata gadiem* un beidzas ar jaunu pravietojumu par četršimt deviņdesmit gadiem jeb *desmit jubileju cikliem*. Tieši tāpat kā jubilejas gadam bija lielāka nozīme nekā sabata gadam, tāpat arī Daniēla minētajiem četršimt deviņdesmit gadiem ir dziļāka jēga nekā Jeremijas pravietojumā aplūkotajiem septiņdesmit gadiem.¹⁷ Jeremijas desmit sabata gadu noslēgumā Jūdas ļaudis tiešā nozīmē tika atbrīvoti no gūsta Babilonijā, bet Daniēla pravietojums par četršimt deviņdesmit gadiem nodrošina laiku, lai „pārkāpums diltu, lai grēks mitētos, lai vainu izpirktu, lai mūžīga taisnība sāktos”; vēstījums norāda arī uz to, ka ieradīsies „Svaidītais valdnieks” jeb Mesija.¹⁸ Tā ir daudz lielāka atbrīvošana nekā cilvēku atgriešanās no Babilonijas – tā ir pēdējā jubileja ar vislielāko jēgu.

Turklāt pravietojumā ir dotas arī norādes par to, kad šis gaidāmais Mesija varētu ierasties. Daniēls min četršimt astoņdesmit trīs gadus ilgu lika posmu (69 × 7), kas sākas ar dekrētu par Jeruzālemes atjaunošanu un beidzas ar Svaidītā valdnieka nākšanu.

Ja sākam ar Persijas valdnieka 457. gadā p. m. ē. (pirms Kristus dzimšanas) izdoto dekrētu un skaitām uz priekšu 483 gadus, tad nonākam pie mūsu ēras 27. gada. Pravietojumā lasāms šāds

¹¹ 2. Mozus 25:8.

¹² Jeremijas 25:11–12; 29:10.

¹³ 2. Mozus 23:10–11; 3. Mozus 25:1–7; 5. Mozus 15:1–2; 11–12.

¹⁴ Sk. 2. Laiku 36:21.

¹⁵ 3. Mozus 25:8.

¹⁶ 3. Mozus 25:10.

¹⁷ Doukhan, Jacques. The Seventy Weeks of Daniel 9: An Exegetical Study. *Andrews University Seminary Studies*, 17. sēj., 1979, 1.–22. lpp.

¹⁸ Daniēla 9:24–25.

turpinājums: „Ar daudziem viņš [Mesija] noslēgs stipru derību uz septiņiem. Un uz pusi no [septiņdesmitajiem] septiņiem pārtrauks kaujamo un labības dāvanu upuri.”¹⁹ Septiņdesmitais septiņu gadu cikls beidzās mūsu ēras 34. gadā. Tātad šī Svaidītā valdnieka pēdējā darbība notiks starp mūsu ēras 27. un 34. gadu. Tas ir precīzs vēsturisks notikums, kad Jēzus Kristus tika sist krustā, mira un augšāmcēlās no mirušajiem.²⁰

Varam redzēt, kā Daniēla grāmatas 9. nodaļa papildina 8. nodaļu un tajā aprakstīto pravietojumu par divtūkstoš trīssimt „vakariem un rītiem” jeb dienām. Tieši tāpat, kā zvēri bija simboliskas būtnes, tas pats sakāms arī par laika periodu.

Lai attēlotu gadus, Bībele lieto dienas²¹ – tieši tāpat kā „nedēļas” izmantotas Daniēla grāmatas 9. nodaļā, tādējādi simbolizējot septiņu gadu ciklus. Tāpēc ļoti iespējams, ka laika periods, kas minēts Daniēla grāmatas 8. nodaļā, īstenībā ir 2300 gadu un ka pravietojums par 70 nedēļām (490 gadiem), kas minēts 9. nodaļā, ir šī laika skaitīšanas sākuma punkts. 2300 gadu periods, ja sākam to skaitīt no 457. gada p. m. ē., aizved pie 1844. gada. Šajā vēstures brīdī sākās laiks, kad svētnīca atkal tiek iesvētīta.

Daniēla grāmatas 9. nodaļa palīdzēja saprast 8. nodaļu. Tas pats sakāms par 7. nodaļu. Tieši tāpat kā ziņojums par tiesu 7. nodaļā ir laba vēsts, kas dara zināmu, ka beigsies netaisnība, vajāšanas un ļaunums, tāpat svētnīcas atkārtotā iesvētīšana parādīs, kurš ir izvēlējis nostāties Dieva pusē.

Kurš nodošanos Dievam uztver nopietni un dzīvo tā, it kā šim lēmumam būtu izšķiroša nozīme? Daniēla pravietojumi aicina mūs nostāties godīguma, līdzjūtības un taisnīguma pusē. Tie sniedz atbildi arī tajos gadījumos, kad alkstam pēc Dieva, lai novērstu pasaules netaisnības. Dzīvojot laikā, kad 70 nedēļas un 2300 dienas ir beigušās, pasaules netaisnība turpina pārbaudīt mūsu pacietību, un mēs jautājam Dievam: „Cik ilgi?”

Un Dievs atbild: „Drīz, pavisam drīz!”

ko teiksi?

Kādu jautājumu par nākotni tu visvairāk vēlētos saprast?

¹⁹ Daniēla 9:27.

²⁰ Divi iepriekšējie paragrāfi ir adaptēti no: Turner, Laurence A. *The Coming of Jesus Anticipated*. The Essential Jesus: The Man, His Message, His Mission. Ed. Bryan W. Ball, William G. Johnsson. Pacific Press Publishing Association, 2002, 71.–73. lpp.

²¹ 4. Mozus 14:34; Ecehiēla 4:6.